



Wiadomość Tygodnia

UROCZYSTOŚCI ODPUSTOWE W LICHENIU

Bp Wiesław Mering, ordynariusz diecezji wrocławskiej przewodniczył 2 lipca Mszy św. o godz. 12:00 w licheńskiej bazylice. W koncelebrze Najświętszej Eucharystii z okazji odpustu ku czci Matki Bożej Licheńskiej uczestniczył także bp senior, Bronisław Dembowski.

W słowie wstępnym ks. Wiktor Gumienny MIC, kustosz licheńskiego Sanktuarium, powitał wszystkich wiernych, którzy przybyli do bazyliki, aby wspólnie modlić się w tym szczególnym dla licheńskiego sanktuarium dniu. Słowa powitania ksiądz kustosz skierował do przedstawicieli dwóch grup, które w tych dniach w Licheniu przeżywają rekolekcje – katechetów z diecezji wrocławskiej oraz osób niepełnosprawnych z Konina i okolic uczestniczących w tzw. „oazie chorych”.

W homilii bp Wiesław Mering zwrócił się do nauczycieli obecnych na Eucharystii, aby starali się wychowywać swoich podopiecznych w prawdzie. Zwrócił także uwagę na fakt, iż pomimo postępującej laicyzacji i ataków na Kościół, coraz więcej ludzi szuka dla swoich dzieci szkół katolickich. Jak wyjaśnił homileta, rodzicom zależy nie tylko na dobrym poziomie edukacji swoich dzieci, ale także na odpowiednim ich wychowaniu. Kontynuując swoją myśl przypomniał słowa św. Jana Pawła II, który mówił, że „wychowywać można tylko w prawdzie i tylko miłością”. W dalszej części homilii ordynariusz wrocławski nawiązał do Maryi jako tej, która winna dla nas być wzorem:

„Maryja, ta stojąca obok krzyża, uczy tego co w wychowaniu jest najważniejsze – gotowości do ofiary. To przez nią miała udział w dziele swojego syna. Przez swoją ofiarę jest pośredniczką wszystkich łask. Przyjmijmy od stojącej pod krzyżem Maryi wolę trwania przy Chrystusie nawet wtedy, kiedy ceną staje się zatrzymanie pod krzyżem. Maryję uczynmy wzorem naszej nauczycielskiej i katechetycznej misji” – zakończył bp Mering.

W podzięce za wspólną modlitwę i spotkanie z biskupem ordynariuszem, katecheci diecezji wrocławskiej wręczyli swojemu pastorzowi kwiaty. Bukiety otrzymali także: ks. bp senior Bronisław Dembowski, ks. Wiktor Gumienny MIC, a także ks. Marcin Idzikowski, który w tym roku głosił konferencje w trakcie rekolekcji.



Po zakończonej Mszy św. księża, bracia i siostry zakonne, asysta liturgiczna oraz wszyscy wierni udali się w uroczystej procesji eucharystycznej alejkami Sanktuarium, dziękując Bogu za możliwość uczestnictwa w obchodach odpustu ku czci Matki Bożej Licheńskiej. Uroczystości odpustowe zakończyły drugie nieszpory o godz. 18:00.

Wspomnienie liturgiczne Najświętszej Maryi Panny Licheńskiej obchodzone jest od 2 lipca 2005 roku. Zostało ustanowione przez Kongregację Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów w 2004 roku. Od tego momentu dzień 2 lipca w diecezji wrocławskiej obchodzony jest jako wspomnienie, a w Sanktuarium Najświętszej Maryi Panny Licheńskiej jako uroczystość. *Robert Adamczyk*
Za: www.lichen.pl

Wiadomości Krajowe

NOWY BISKUP z Zakonu Paulinów

Paulin, o. Łukasz Buzun, został mianowany przez papieża Franciszka biskupem pomocniczym diecezji kaliskiej. 46-letni zakonnik jest przeorem klasztoru na Ja-

snej Górze, teologiem duchowości, pomaga rodzinom w kryzysie.

Niespełna trzy miesiące temu, 16 kwietnia 2014 r., o. Łukasz Buzun został przeorem Jasnej Góry, wcześniej przez trzy lata był podprzeorem klasztoru. Swoje powołanie zakonne realizuje w Zakonie Paulinów od 1989 roku. Świecenia kapłańskie przyjął na Jasnej Górze 8 czerwca 1996 r.

Był duszpasterzem w paulińskim klasztorze w Wieruszowie i Włodawie. Ukończył studia licencjackie z psychologii na Papieskim Wydziale Teologicznym we Wrocławiu i doktoranckie z teologii duchowości na UKSW w Warszawie. W 2010 r. uzyskał tytuł doktora nauk teologicznych.

Od 2007 r. o. Łukasz Buzun związany jest z klasztorem jasnogórskim. Posługuje w Poradni Życia Rodzinnego na Jasnej Gó-

rze i współpracuje z Ośrodkiem Interwencji Kryzysowej w Częstochowie. W Radiu „Jasna Góra” prowadził audycje biblijne oraz na temat małżeństwa i rodziny, był też od 2008 r. zastępcą dyrektora Radia.

Dużo uwagi poświęca zagadnieniom związanym z kierownictwem duchowym. Przez wiele lat sam był spowiednikiem siostr zakonnych, m.in. kamedulek we Złoczewie i urszulanek w Sieradzu.

Mirosław Buzun (imię zakonne Łukasz) urodził się 26 lutego 1968 r. w Korycinie. Ukończył Technikum Mechaniczne w Białymstoku na kierunku naprawa i eksploatacja pojazdów samochodowych i w 1983 r. zdał egzamin dojrzałości. Starał się o przyjęcie na Politechnikę Warszawską, ostatecznie jednak rozpoczął studia w Instytucie Wyższej Kultury Religijnej w Suwałkach, będącym filią KUL.

12 grudnia 1988 r. zwrócił się z prośbą o przyjęcie do Zakonu Paulinów. Nowicjat rozpoczął 10 stycznia 1989 r. w Żarkach-Leśniowie. 13 stycznia 1990 r. złożył pierwszą profesję zakonną. Od roku akademickiego 1990/91 rozpoczął studia filozoficzno-teologiczne w Wyższym Seminarium Duchownym Zakonu Paulinów w Krakowie na Skałce. 2 sierpnia 1995 r. na Jasnej Górze, na ręce ówczesnego generała zakonu o. Jana Nalaskow-

skiego złożył profesję wieczystą, a 3 sierpnia 1995 r. z rąk bp. Antoniego Długosza przyjął święcenia diakonatu. 8 czerwca 1996 r. na Jasnej Górze przyjął z rąk metropolity częstochowskiego abp. Stanisława Nowaka święcenia kapłańskie.



Po święceniach został skierowany do pracy duszpasterskiej i katechetycznej w paulińskim klasztorze w Wieruszowie. Od roku akademickiego 1999/2000 został skierowany przez ówczesnego generała zakonu o. Stanisława Turka na studia licencjacko-doktoranckie z psychologii na Papieskim Fakultecie Teologicznym we Wrocławiu, które ukończył licencjatem w październiku 2002 r. a następnie został skierowany na studia doktoranckie, z zakresu teologii duchowości na UKSW w Warszawie. Z dniem 1 września 2003 r. został przeniesiony do klasztoru w Warszawie. Z dniem 30 października 2004 r.

powrócił do klasztoru w Wieruszowie, aby następnie z dniem 1 lipca 2006 r. podjąć pracę duszpastersko-katechetyczną w parafii św. Ludwika we Włodawie. Z dniem 22 sierpnia 2007 r. przeniesiony na Jasną Górę, gdzie 23 kwietnia 2008 r. został mianowany zastępcą dyrektora Radia „Jasna Góra”, a następnie od 23 kwietnia 2011 r. trzecim podprzeorem klasztoru.

Od 20 kwietnia 2010 r. podjął prowadzenie wykładów na UKSW w Warszawie w Studium Kierownictwa Duchowego w ramach przedmiotu „Kierownictwo duchowe a psychoterapia”. W 2013 r. ukończył czteroletnie studium psychoterapii systemowej w Krakowie.

Uchwałą Rady Wydziału Teologicznego UKSW w Warszawie z dnia 24 maja 2010 r. na podstawie rozprawy doktorskiej: „Chrystocentryzm życia duchowego w nauczaniu św. Józefa Sebastiana Pelczara” uzyskał stopień naukowy doktora nauk teologicznych z zakresu teologii duchowości.

Dnia 16 kwietnia 2014 r. został mianowany przeorem klasztoru na Jasnej Górze.

Za: www.jasnagora.com

WIELKI ODPUST W TUCHOWIE TRWA

We wtorek 1 lipca rozpoczął się Wielki Odpust Tuchowski. W tym roku przeżywany jest pod hasłem „Witaj Matko Syna Bożego”. Uroczystej Eucharystii inauguracyjnej, w której udział wzięli pielgrzymujący do Tuchowa strażacy, członkowie orkiestr dętych i policjanci, przewodniczył i homilię wygłosił ks. bp Wiesław Lechowicz, biskup pomocniczy diecezji tarnowskiej.

W homilii kaznodzieja podkreślał nierozzerwalny związek Jezusa z Bogiem Ojcem. Chrystus wypełnił wolę Ojca, aż po śmierć krzyżową i zmartwychwstanie. Mimo swojej boskiej natury Jezus nie chciał zaślaniać swojego Ojca. Ksiądz biskup podkreślał, że życie ludzkie pochodzi od Boga i jest ono wielkim darem. Bóg chroni nas i leczy oraz prowadzi do wiecznego szczęścia. Bóg nie jest dla nas zagrożeniem, ale jest dla nas największym sprzymierzeńcem. Jezus wskazywał, aby ludzie nie zapominali o Królestwie Bożym. Ksiądz biskup podziękował także strażakom za podejmowany przez nich trud w obronie drugiego człowieka. Wspomniał również o tym, jak ważne jest zbliżanie się do Boga poprzez codzienną modlitwę.

Tradycyjnie, po zakończonej Eucharystii, celebrans wraz z asystą liturgiczną udali się na poświęcenie pojazdów straży pożarnej. Dzień zakończył się koncertem orkiestr strażackich podczas Wieczoru Maryjnego.

Strażacy i orkiestry dęte przybyli na rozpoczęcie odpustu po raz 26. Od paru lat także policjanci tego dnia pielgrzymują do sanktuarium tuchowskiego

Wielki Odpust Tuchowski trwać będzie do środy 9 lipca. Sanktuarium Matki Bożej Tuchowskiej to jedno z najstarszych i najliczniej odwiedzanych sanktuariów w południowo-wschodniej Polsce. W latach 1530-1540 jeden z opatów tynieckich podarował tuchowskiemu kościołowi obraz Matki Bożej. Przedstawia on Maryję trzymającą na lewym ręku Dzieciątko Jezus. Pierwsze wzmianki na temat cudów pochodzą z 1597 r. Obraz maryjny został koronowany 2 października 1904 r. przez ówczesnego ordynariusza diecezji tarnowskiej bp. Leona Wałęgę. W 2010 roku sanktuarium otrzymało tytuł Bazyliki Mniejszej.



W 2013 roku podczas odpustu do Tuchowa przybyło ok. 85 tys. pielgrzymów z całego kraju i z zagranicy. Serdecznie zapraszamy do pielgrzymowania do Matki Bożej Tuchowskiej - Pani Ziemi Tarnowskiej. br. Jerzy Krywult CSsR Za: www.redemptor.pl

200. rocznica urodzin Sługi Bożego Ojca Piotra Semenki CR

Rok 2014 przynosi 200. rocznicę urodzin Sługi Bożego Ojca Piotra Semenki, współzałożyciela Zmartwychwstańców. Z tej okazji w niedzielę, 29. Czerwca, dzienną rocznicę urodzin, w kościele parafialnym p.w. św. Wawrzyńca w Dolistowie (przy chrzcielnicy, w której 5. lipca 1814 roku Piotr Semenka otrzymał Sakrament Chrztu św.), została odprawiona uroczysta msza św. dziękczynna za życie i dzieło Ojca Piotra Semenki, jak też z prośbą o jego rychłą beatyfikację. Celebryzował ją abp Edward Ozorowski, metropolita białostocki, zaś kazanie wygłosił Ojciec Prowincjał, Wiesław Śpiwak CR.

Koncelebrowała gromada Zmartwychwstańców z o. Jamesem Gibsonem CR, sekretarzem i radnym generalnym na czele. Byli też obecni kapłani diecezjalni oraz Siostry Zmartwychwstanki. Słowo do zgromadzonych skierował również o. Gibson, wyrażając swoją radość z tego świętowania, jak też zapewniając o duchowej łączności Zmartwychwstańców rozsianych po świecie z tym świętowa-

niem i z tym miejscem. Ojciec Prowincjał z kolei, w podziękowaniu na zakończenie, wyraził nadzieję, że ta uroczystość odnowi ducha pobożności Semenekowskiej oraz przyczyni się owocnej współpracy między Parafią, Diecezją i Wspólnotami Braci i Sióstr Zmartwychwstania Pańskiego w dziele krzewienia kultu i prowadzenia procesu beatyfikacyjnego Sługi Bożego.



Po mszy św. w kościele parafialnym w Dolistowie, miało miejsce specjalne na-

bożeństwo w kaplicy w Dzieciołowie. Mieszkańcy tej miejscowości żywo pamiętają postać Ojca Piotra i pielęgnują jego kult.

Sługa Boży Ojciec Piotr Semenka (1814-1886) to współzałożyciel i wieloletni przełożony generalny Zmartwychwstańców. Nie ujmując znaczenia innym z pokolenia założycielskiego, to mógł Zgromadzenia, autor pierwszej Reguły. Oryginalny filozof i wybitny teolog, konsultor różnych Kongregacji watykańskich, z Kongregacją Nauki Wiary na czele. To poszukiwany kierownik duchowy i wspomniały spowiednik (m.in. bł. Celiny Borzęckiej, bł. Franciszki Siedliskiej, bł. Marceliny Darowskiej czy bł. Angeli Truszkowskiej). To inspirator i współtwórca wielu Zgromadzeń żeńskich, m.in. niepokalanek, Zmartwychwstańek, nazaretanek, służebniczek, felicjanek, dominikanek, reparatek czy pocieszycielek. To założyciel i pierwszy rektor Papieskiego Kolegium Polskiego w Rzymie. CR

Wystartowało Międzynarodowe XXVII SALETYŃSKIE SPOTKANIE MŁODYCH

W poniedziałek 7 lipca w Dębowcu rozpoczął się największy na Podkarpaciu festiwal młodych. Do sanktuarium Maryi Płaczącej przyjechało ponad dwa tysiące sześćset uczestników.

Na dobry początek zagrał dla młodych zespół „Bethesda” z tarnowskiego seminarium duchownego. Po oficjalnym rozpoczęciu w klimat spotkania wprowadziła uczestników grupa muzyczna pod opieką Krzysztofa Irisika. Następnie na scenie pojawił się SB Wodzirej Robert z Tarnowa. Pierwszy dzień spotkania zakończył się wspólną modlitwą do Matki Bożej.

Dla wielu młodych tygodniowe spotkanie w Dębowcu, prowadzone przez księży saletynów, jest obowiązkowym elementem wakacji. Tegoroczne MSSM przebiega pod hasłem W LABIRYNCIE RELACJI.



Wśród zaproszonych gości są m.in.: Janek Mela z rodzicami, Lech Dokowicz, bp Jan Wątroba, ks. Piotr Pawlukiewicz, Andrzej Wronka. Zagrają m.in.: Maleo Reggae Rockers i eSPé ze Słowacji. Za: www.saletyni.pl

SANKTUARIUM NA MEDAL

Sanktuarium Matki Bożej Nieustającej Pomocy w Toruniu, przy którym posługują redemptoryści, w sobotę 28 czerwca otrzymało „Medal Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego”.

Medal został przekazany – jak czytamy w uzasadnieniu – „w uznaniu zasług dla Województwa Kujawsko-Pomorskiego i jego mieszkańców”. Wyróżnienie to kryje w sobie uznanie dla wielu ludzi, którzy historię tego miejsca tworzyli.



Uroczystość przekazania wyróżnienia miała miejsce w dniu, w którym od wielu już lat odbywa się tradycyjna procesja ku czci Matki Bożej Nieustającej Pomocy ulicami Torunia pod przewodnictwem Księża Biskupów.

Był to zarazem dzień Dziękczynienia Diecezji Toruńskiej za pontyfikat i kanonizację św. Jana Pawła II. Mamy świadomość, że przekazane dla toruńskiego Sanktuarium wyróżnienie jest zarazem zobowiązaniem wszystkich, którzy jego historię tworzą dzisiaj, do nieustannego podejmowania wysiłku woli, intelektu i serca,

aby to miejsce jeszcze bardziej służyło wszystkim ludziom odpowiadając na ich potrzeby. o. Wojciech Zagrodzki CSsR
Za: www.redemptor.pl

W Przemyślu początek procesu S. ROBERTY ZOFII BABIAK

W Przemyślu odbyła się wczoraj sesja otwierająca proces beatyfikacyjny s. Roberty Babiak. Należała ona do Zgromadzenia Sióstr Służebniczek Najświętszej Maryi Panny Niepokalanie Poczętej (starowiejskich).



Roberta Zofia Babiak żyła w latach 1905-1945. Zdaniem abp. Józefa Michalika postać s. Roberty jest bardzo aktualna i wobec obecnych wydarzeń wręcz symboliczna. Jako córka katolików obrządku greckiego i rzymskiego doświadczała

boleśnie skutków nienawiści i walk między narodami polskim i ukraińskim, ciągle jednak przypominała o bezwzględnej konieczności zachowania przykazania miłości Boga i bliźniego.

Jej postać jest niejako symbolem zjednoczenia i przyjaźni między narodem polskim i ukraińskim – podkreślił metropolita przemyski. Proces beatyfikacyjny na szczęblu diecezjalnym polegać będzie w pierwszym rzędzie na przesłuchaniu świadków życia s. Roberty.

Za: [Radio watykanskie](http://Radio.watykanskie)

JASNOGÓRSKA PIELGRZYMKA CHORYCH

49. Pielgrzymka Apostolstwa Chorych i Niepełnosprawnych trwa na Jasnej Górze w sobotę, 5 lipca, z udziałem ok. 3 tys. osób. Przybyli chorzy z całej Polski, a nawet pielgrzymi z Ukrainy, indywidualnie i w grupach zorganizowanych przez parafie, ośrodki opiekuńcze i rehabilitacyjne, wspólnoty zrzeszające chorych lub niepełnosprawnych, takie jak Apostolstwo Chorych. W pielgrzymce uczestniczyło też sporo niepełnosprawnych dzieci oraz ich rodzice i opiekunowie. Nie brakowało także przedstawicieli służby zdrowia: lekarzy, pielęgniarek i pielęgniarzy oraz wolontariuszy.

„Chcemy dziękować za 85 lat istnienia Apostolstwa Chorych w Polsce oraz za dar kanonizacji jednego, można powiedzieć, z członków tej wspólnoty, św. Jana Pawła II, członka wspólnoty w tym sensie, że ofiarował cierpienie, bo Apostolstwo Chorych to jest droga ofiary cierpienia w łączności z Chrystusem za Kościół święty, a Ojciec Święty Jan Paweł II tak radykalnie wypełniał tę drogę – mówi ks. Wojciech Bartoszek, Krajowy Duszpasterz Apostolstwa Chorych – Chcemy też podczas tej pielgrzymki wyrazić, jako środowisko chorych, poparcie dla lekarzy w Polsce, którzy postępują według sumienia, i chcemy wyrazić im podziękowanie za to, że bronią godności życia od chwili poczęcia aż do naturalnej śmierci”.

„Na pielgrzymkę przyjechały osoby chore, niepełnosprawne, osłabione wiekiem. Część ich jest we wspólnocie Apostolstwa Chorych, czyli podjęło taką decyzję przez Panem Bogiem, niektórzy też i zgłosili swoją chęć takiego formalnego przynależenia do tej wspólnoty, a część to osoby chore, niepełnosprawne, które są sympatykami tej wspólnoty” – tłumaczy ks. Wojciech Bartoszek.

Centralnym punktem pielgrzymki była Msza św. o godz. 11.00 w bazylice jasnogórskiej. Eucharystii przewodniczył bp Stefan Regmunt, biskup diecezji zielonogórsko-gorzowskiej, przewodniczący Zespołu ds. Duszpasterstwa Służby Zdrowia przy Episkopacie Polski, członek Papieskiej Rady ds. Duszpasterstwa Służby Zdrowia.

W czasie pielgrzymki Stowarzyszenie Apostolstwa Chorych i Niepełnosprawnych złożyło oświadczenie o poparciu dla lekarzy, którzy podpisali Deklarację Wiary.

W programie pielgrzymki jest także Droga Krzyżowa na Wałach jasnogórskich, której rozważania przygotował ks. Krzysztof Tabath, diecezjalny duszpasterz chorych arch. katowickiej, oraz Nabożeństwo Lourdzkie połączone z indywidualnym błogosławieństwem Najświętszym Sakramentem w Kaplicy Cudownego Obrazu o godz. 14.30. o. Stanisław Tomoń

Więcej na: www.jasnagora.com

MISYJNE ŚWIĘTO MŁODYCH

2 lipca Chludowie niedaleko Poznania rozpoczęło się VI Misyjne Święto Młodych organizowane przez Werbistowskie Centrum Młodych TABOR.



Tegoroczne spotkanie, które trwało do 6 lipca, przebiegało pod hasłem „Apetyt na Jezusa”. Gośćmi Misyjnego Święta Młodych 2014 byli abp Stanisław Gądecki, ks. Rafał Jarosiewicz, ks. Adam Bajorski MSF, ks. Marcin Kawa, Jacek Pulikowski, Robert Tekieli oraz zespoły: Projekt Ambasador, Propaganda Dei, Septem.

W programie, oprócz koncertów muzycznych, były także konferencje, prace w grupach, nabożeństwa i msze święte. (zob. Plan VI Misyjnego Święta Młodych)

Za: www.werbisci.pl

EUROPEJSKI KONGRES POWOŁAŃ zakończony w Warszawie

Wysłuchiwanie się w głos Boga, czytelne świadectwo własnego życia oraz współpraca wielu środowisk to główne kierunki,

w których powinno podążać duszpasterstwo powołań – zwrócono uwagę na Europejskim Kongresie Powołaniowym, który zakończył się w Warszawie.



Podsumowując obrady delegat Konferencji Episkopatu Polski ds. Powołań bp Marek Solarczyk przestrzegł przed skupianiem się jedynie na statystykach. Doświadczenia z innych państw pokazują bowiem, że młodzi ludzie są otwarci na Boga. „Przedstawiciele innych krajów, którzy bez wątplenia mieli i mają o wiele bogatsze doświadczenia różnych trudności świata, jaki ich otacza, zwracali uwagę,

że pomimo tej panującej wokół sytuacji, niejednokrotnie przeciwnej tajemnicom wiary, treściom i rzeczywistości Kościoła, w człowieku, a szczególnie w młodym człowieku, jest pragnienie poszukiwania sensu” – powiedział bp Solarczyk. Zdaniem uczestniczącej w Kongresie s. Kry-

styny Chojnackiej, bez osobistego nawrócenia nie można prowadzić ludzi do Boga. „To przede wszystkim my mamy się wyciszyć, nawrócić i dopiero wtedy usłyszymy ten głos, o którym mamy mówić młodym ludziom. Żeby sekularyzacja, która jest wokół nas, nie pochłonęła nas, my musi-

my być dobrze uformowani, my musimy być mocni” – powiedziała s. Chojnacka.

Za rok Europejski Kongres Powołaniowcy odbędzie się w stolicy Czech, Pradze.

Za: [Radio watykańskie](#)

DIAMENTOWY JUBILEUSZ KAPŁAŃSTWA O. JÓZEFA OBUDOWSKIEGO CR

27. czerwca 1954 roku, w Krakowie, ojciec Józef Obuchowski CR otrzymał święcenia kapłańskie w Zgromadzeniu Zmartwychwstańców.



Uroczyste świętowanie 60. rocznicy kapłaństwa o. Józefa miało miejsce w niedzielę, 6. lipca 2014 roku, w Gdańsku, w Archidiece-

zjalnym Sanktuarium Miłosierdzia Bożego, prowadzonym przez zmartwychwstańców. Przybyli współbracia zakonni, rodzina, przyjaciele, parafianie. Obecna była 88-letnia Siostra Cecylia, z litewsko-białoruskiego Zgromadzenia Sióstr Matki Miłosierdzia Ostrobramskiej, rodzona siostra ojca Józefa. Diamentowy Jubilat przewodniczył koncelebrze, a okolicznościowe kazanie wygłosił o. prof. Stefan Koperek CR. Odczytano specjalny list Ojca Generała, a radny Miasta Gdańska, p. Zdanowicz, wręczył o. Józefowi medal zasługi przyznany przez Prezydenta Miasta. Słowo podziękowania zostało także wyrażone przez Burmistrza Drawskiego Pomorskiego, który przybył na uroczystość z delegacją władz samorządowych, zaś życzeniom od Parafian Gdańskich nie było końca.

Ojciec Józef Obuchowski urodził się w 1919 roku na Wileńszczyźnie. Z urzędów pełnionych w czasie kapłańskiej posługi należy bez wątpienia wspomnieć, iż był proboszczem w Drawsku, prowincjałem, generałem zakonu (1969-1975), rektorem Polskiej Misji Katolickiej w Jerozolimie. Od 1991 roku przebywa w domu zakonnym w Gdańsku. Ad multos annos! Cr

PALLOTYŃSCY JUBILACI NA KURSIE FORMACJI PERMANENTNEJ

Centrum Animacji Misyjnej gości w tych dniach dwudziestu księży i czterech braci seniorów, którzy przyjęli święcenia albo złożyli konsekrację przed 1973 rokiem, należących do Prowincji Chrystusa Króla i Prowincji Zwiastowania Pańskiego.

Uczestnicy Dyrektorium przybyli z nadzieją na odnowienie ducha pallotyńskiego, zdobycia wiedzy dotyczącej higieny żywienia, zdrowia oraz spotkania się ze współbraćmi.

Dyrektorium przygotowali sekretarze ds. formacji pallotyńskich prowincji: ks. Waldemar Pawlik SAC i ks. Marek Chmielniak SAC.



Dyrektorium rozpoczęliśmy 23 czerwca (poniedziałek). Wprowadzenia dokonali ks. W. Pawlik i ks. M. Chmielniak. W czasie pierwszego spotkania uczestnicy przedstawili się i podzielili informacjami o swojej pracy, doświadczeniach i osiągnięciach. Następnie ks. Mariusz Małkiewicz SAC wygłosił konferencję pt. „Formacja

permanentna wg *Ratio Institutionis*”. W południe została odprawiona Msza św. koncelebrzana pod przewodnictwem ks. bpa Alojzego Orszulika z Łowicza. Homilię wygłosił ks. Henryk Kazaniecki SAC.

W czasie obiadu złożyliśmy ks. bp. Alojzemu życzenia imieninowe i urodzinowe. Po południu chętni wyjechali do tężni solankowej, znajdującej się w Konstancińskim Parku Zdrojowym. Przed kolacją wysłuchaliśmy instruktażu ćwiczeń rehabilitacyjnych. Wieczorem spotkaliśmy się na rekreacji przy kominku. Za: [InfoSac](#)

Refleksja tygodnia

Ja jestem sercem Ojca, który posłał Mnie na świat, aby przekazać swoim stworzeniom prawdę o sobie samym

O DUCHOWOŚCI ZAŁOŻYCIELKI MNISZEK REDEMPTORYSTEK

Założycielka Zakonu Najświętszego Odkupiciela (mniszek redemptorystek), włoska mistyczka Matka M. Celeste Crostarosa (1696–1755) w duchowych pismach odsłania przed nami piękno swojego zjednoczenia z Bogiem w Jezusie Odkupicielu, jej Oblubieńcu. *Rozmowy duszy z Jezusem* to dzieło, w którym zapisała niektóre swoje rozmowy z Odkupicielem. Mogą stać się

one zachętą i światłem także dla współczesnego człowieka, tęskniącego za Bogiem oraz za prawdziwą relacją z drugim człowiekiem, która staje się piękna i niesie duszy nasycenie wtedy, kiedy jest oparta na sercu. Tajemnicę serca, Chrystusowego i naszego, spróbujemy zgłębić nieco, wsłuchując się w wewnętrzne rozmowy Sługi Bożej s. M. Celeste Crostarosy z Jezusem.

Matka Celeste mówi nie tylko o Sercu Jezusa, ale o *Chrystusie jako Sercu Ojca*. A oto jedno z jej najpiękniejszych duchowych doświadczeń. Pewnego razu, rozmawiając ze swoim Oblubieńcem Jezusem o pokorze, usłyszała:

Pouczając was, abyście byli łagodni i pokornego serca, nie chciałem powiedzieć nic innego, jak właśnie objawić największą tajemnicę: że Ja jestem sercem Ojca, który posłał Mnie na świat, aby przekazać swoim stworzeniom prawdę o sobie samym... Sercem Ojca jest więc Jego Boskie Słowo, które od wieczności było całym Jego upodobaniem, Jego miłością i Jego szczęściem...

Rozważaj więc mądrość twojego Ojca niebieskiego. On posłał Mnie na świat i w ten sposób przedstawił swoje serce jako wzór dla swoich stworzeń, wzór prawdy[1].

Ja jestem sercem Ojca – tę prawdę objawił jej sam Jezus, bezgraniczna miłość; z miłości, bowiem zmiłował się nad swoimi stworzeniami i zaradził ich biedzie oraz niewiedzy, zbawiając w tak szlachetny sposób[2].

Jezus, Słowo Wcielone, jest sercem Ojca. Kiedy kłęczymy przed Najświętszym Sakramentem, przed nami, możemy odważnie powiedzieć, jest **Serce Ojca – Jezus**. Możemy usłyszeć Ojcowskie słowo: oto dla was Moje Serce! A co dopiero, kiedy przyjmujemy Jezusa w Komunii świętej! Przyjmujemy naprawdę **Serce Ojca!**

Już od dzieciństwa Jezus wskazywał Marii Celeste na swoje Serce i pociągał ją do Niego. Jako młodą dziewczynę zapraszał nie tylko do wpatrywania się w Jego otwarte z miłości i przebite Serce, ale do wejścia do wewnątrz, w nieogarnione Jego głębinę, w głąb tajemnicy nieskończonej miłości.

W jedną z niedziel przystąpiłam do Komunii świętej. Po otrzymaniu „świętej cząstki” objawił mi się Pan nasz z otwartym bokiem i przyjmując mnie do swojego Boskiego Serca, powiedział: „Wejdź do tej rany, a Ja obmyję cię i oczyszczę ze wszystkich twoich grzechów”. Powiedział to z wielką łagodnością, a dusza moja poczuła się czysta i wolna. Dodał jeszcze, że odpuścił mi wszystkie grzechy[3].

Kiedy pozwolimy Chrystusowi, aby nas ogarnął, objął swoim Sercem, aby nas przyjął w Nim, stajemy się nowym, czystym człowiekiem. Zdziwiająca jest głębia Jego miłości! Serce jest obrazem tej miłości. M. Celeste wie, że Jezus pragnie, aby człowiek był nie tylko obserwatorem, lecz aby *wszedł i stał się uczestnikiem* tej rzeczywistości, którą symbolizuje serce. Ona sama doświadczyła już, że miłość, jaką Bóg nas umiłował, rodzi w człowieku miłość do Niego i do bliźniego:

Sprawileś, Jezu, że poznałam Cię, a miłość, jaką mnie ukochałeś, zrodziła w moim sercu umiłowanie Ciebie[4].

Wtedy On ponowił swoje zaproszenie, jakby przynaglając: *Od tej pory moje Boskie Serce niech będzie twoim tajemnym mieszkaniem. W Nim uczyni sobie gniazdko, modląc się nieustannie. Gdy Ja będę mieszkał w twoim sercu, a ty w moim, wtedy usłyszysz głos czystej Boskiej Miłości. Kiedy chcesz przyjąć Mnie w Najświętszym Sakramencie, zatop się w głębinach tego niepojętego Daru. A gdy Mnie przyjmiesz, zanurz się w głębiach nieskończonej miłości, bo masz w sobie bezcenny skarb[5].*

Nieco później następuje zwrotny moment z życia M. Celeste. Bóg powołuje ją do bycia Matką i Założycielką nowej rodziny zakonnej Najświętszego Odkupiciela. Jest rok 1725[6].

Pan uczynił mi dar ze swego Boskiego Serca, czyniąc Je moim, w bezmiarze miłości. Darował mi również całe przenajświętsze życie, przyrzekając, że w wierze, nadziei i miłości zjednoczy mnie ze sobą na wieki. Duch Święty połączył moją wolę z Bożą, dokonał jej przemiany tak, że od tej pory zdawało mi się, że dusza zmartwychwstała do nowego życia, zupełnie różniącego się od dotychczasowego.

Bóg przemienił jej życie, uczynił ją pierwszą redemptorystką. Poleciał też napisać Reguły zakonu, które zawarte są w *Jego* życiu. *Wszystko to wpisane zostało w moje serce i w moją duszę[7].*

Reguła życia mniszek redemptorystek została zapisana w jej sercu w chwili, kiedy nie tylko zamieszkała w Sercu Jezusa, ale także przyjęła Je od Niego w darze. Z tego daru wypyta styl życia jej samej oraz tych, którzy podejmą tę duchową drogę. Przypatrzmy się jeszcze Matce Celeste, jej modlitwie i pragnieniom, aby później styl ten realizować w naszym życiu. Wsłuchajmy się w jej poranną modlitwę:

Pragnę przez całe życie mieszkać w Sercu mojego najłodszego Oblubieńca Jezusa i w nim dokonywać wszystkich moich czynów; tam składam władze mojej duszy, moje ciało, moje zmysły, poruszenia i oddech mojego życia; w tym pięknym mieszkaniu miłości zamkam siebie na wieczność[8]. (...)



Co oznacza Serce Jezusa? Co znaczy mieszkać w Nim?

To znaczy w centrum życia postawić miłość. Taka jest duchowość M. Celeste, taka jest też duchowość św. Alfonsa de Liguori, Założyciela Redemptorystów. Zakon Najświętszego Odkupiciela powołany jest po to, aby wszyscy pamiętali o *odwiecznej miłości, jaką ich Bóg umiłował*[12], a redemptorystka *nie powinna zaniedbać żadnego środka ani żadnej możliwości, aby Bóg był kochany przez wszystkich*[13].

W centrum jest więc miłość, pamięć o niej, przypominanie miłości, a nade wszystko życie nią. Św. Alfons w *Nowennie do Serca Jezusa* powie, że *pobożnością ponad wszelkie pobożności jest umiłowanie Jezusa Chrystusa, częste myślenie o miłości, jaką do nas żywi kochający nas Odkupiciel*. Co więcej, św. Alfons chciałby, aby *miłość do Jezusa Chrystusa była jedyną pobożnością chrześcijanina, jedyną troską i uwagą spowiedników i głoszących kazania... gdyż miłość do Jezusa jest złotym łańcuchem, który łączy i wiąże człowieka z Bogiem*[14].

Czym było Serce Jezusa dla Matki M. Celeste Crostarosy i co znaczy mieszkać w Nim?

Ona sama daje prostą i pełną odpowiedź: *serce oznacza miłość, której doświadcza człowiek*[15]. *Serce oznacza miłość. Mieszkać w Sercu Jezusa znaczy mieszkać w miłości. 'Mieszkać' to przebywać, nie tylko wejść na chwilę i wyjść, lecz pozostać i zapuszczać korzenie. 'Mieszkać' w Sercu Jezusa, w pięknym mieszkaniu miłości, jak pisze M. Celeste, to pozwolić, aby atmosfera Jego dobroci i tego, co wyśpiewujemy w Litanii do Serca Pana Jezusa, przenikała nas, byśmy nią przesiąkli. Święty Paweł pisze, że w Bogu żyjemy, poruszamy się, jesteśmy*[16]. Inaczej mówiąc, w miłości żyjemy, poruszamy się, jesteśmy, czyli w Sercu Jezusa żyjemy, poruszamy się, jesteśmy – to znaczy: mieszkamy.

Serce Jezusa – piękne mieszkanie miłości.

Dalej Matka Celeste pisze: *Tam, w Sercu Jezusa, wśród nędzy tego życia odnajdziesz swój pokój; wśród zmartwień i przesładowań – schronienie; wśród pokus i przygnębienia – pokrzepienie. Tam też odnajdziesz swoich przyjaciół, a moich umiłowanych, zawsze, gdy zechcesz wśród nich znaleźć pocieszenie, radując się ich towarzystwem, ciesząc się bez słów słodką łącznością z moimi świętymi; w odpoczynku, jakiego nie można znaleźć w świecie, wśród ziemskich spraw. Tam właśnie znajduje się nieskończone Dobro, niepojęte dla człowieka*[17]. (...)

On zaprasza nas do swego Serca, abyśmy odpoczęli, ale także abyśmy rozpalili się Jego miłością do ludzi. Tego od nas oczekuje i tego pragnie:

Zapraszam cię w sposób szczególnie do mojego Serca, gdzie z miłością na ciebie czekałem. (...) Pragnę, abyś kochała wszystkich taką samą miłością, jaką Ja ich kocham, z całego serca. I tak jak Ja myślałem więcej o nich niż o sobie, kiedy byłem na świecie, tak i ty nie myśl więcej o sobie, ale o zbawieniu tych dusz, które Ja tak bardzo kocham[21].

W Sercu Jezusa znajdziemy odpoczynek, znajdziemy naszych przyjaciół i bliskich, by ich kochać bardziej. Tam Jezus pokaże nam również, że są na świecie tacy ludzie, których On bardzo kocha, za których umarł, a którzy sami do Jego Serca nie wejść, nawet się nie zbliżyć, bo nie chcą albo nie potrafią...

Znamy imiona takich osób, które jeszcze nie poznały piękna zamieszkania w Sercu Jezusa. Matka Celeste uczy nas, że możemy wnieść ich do Jego Serca. Kiedy w Komunii świętej przyjmujemy Jezusa do siebie, to znaczy wchodzimy do Jego Serca, On

chce, abyśmy nie wchodzili tam sami. Wtedy możemy zabrać ze sobą duchowo i wnieść do Jego Serca wszystkich, o których drży nasze ludzkie serce.

Teraz właśnie Cię nauczę, co możesz zrobić, aby związać z moim Sercem powierzonych ci grzeszników. Kiedy przyjmujesz Mnie w Najświętszym Sakramencie Eucharystii, oddając Mi całą siebie i ofiarowując na zawsze mojemu Sercu swoją wolę, złóż ją z wolą wszystkich męczenników, z ich krwią złóż moją najdroższą krew; złóż ją również z sercem wszystkich, którzy Mnie kochali i kochają, z sercem mojej Matki i wreszcie z sercami zatwardziały grzeszników. Zwiąż ich z moim Sercem i obmyj moją krwią i tak przedstaw mojemu Ojcu... Zapewniam cię, że ze względu na Mnie nigdy ci tego nie odmówi; nie odmówi tego tobie ani nikomu, kto uczyni to ze szczerego serca[22].

Pragnę, abyś kochała wszystkich taką samą miłością, jaką Ja ich kocham, z całego serca – mówi Jezus.

Czy to jest możliwe?

Papież Benedykt XVI przypomina, że Duch Święty objawia się jako wewnętrzna moc, która harmonizuje [nasze] serca z sercem Chrystusa i uzdalnia [nas] do miłowania braci tak, jak On ich miłował, kiedy pochylał się, aby umyć nogi uczniom (por. J 13,1-13), a zwłaszcza, gdy oddał za nas życie (por. J 13, 1; 15, 13)[23].

Matka Celeste – jak zauważył o. Sabatino Majorano CSsR – powie, że nasze serce może być nie tylko zharmonizowane z sercem Chrystusa, ale może nastąpić „przeszczepienie” nam serca Chrystusa[24], tak abyśmy kochali Jego sercem, ponad nasze małości i kruchości. Wtedy każdy gest miłości staje się sakramentem miłości Boga, ponieważ nasza miłość będzie mieć w sobie coś o wiele głębszego. „Jeśli widzisz miłość, widzisz Trójcę” – pisał św. Augustyn[25]. (...)

Jeśli potrafimy ufnie otworzyć się na ten „przeszczep” serca, którego Chrystus chce w nas dokonać, czego zresztą już dokonał w Chrzcie świętym i co sprawia w każdej Eucharystii, zauważymy, że kieruje nami serce. Idąc za Jego światłem stajemy się coraz bardziej żywą pamiętką miłości, stajemy się miłością dla tych, których na co dzień spotykamy, z którymi żyjemy.

Jezus:

*Przyjmij moje serce
i kochaj moją miłością!
Amen, niech tak się stanie!*
Oprac. s. Kazimiera Kut OSsR

Pełny tekst rozważania z przypisami na: www.zyciezakonne.pl

Wiadomości zagraniczne

WATYKAŃSKA REAKCJA NA PROBLEMY NIEKTÓRYCH RODZIN ZAKONNYCH

Stolica Apostolska mianowała jezuitę, ks. Gianfranco Ghirlandę specjalnym doradcą Legionistów Chrystusa oraz zapowiedziała mianowanie komisarza wspomagającego Rodzinę Zakonną Św. Jana i jej przełożonych generalnych.

72-letni ks. Gianfranco Ghirlanda SJ jest cenionym specjalistą w zakresie prawa kanonicznego, a w latach 2004-2010 był rektorem Papieskiego Uniwersytetu Gregoriańskiego. W okresie minionych czterech lat był on jednym z zastępców papieskiego delegata, kard. Velasio De Paolis, któremu Benedykt XVI powierzył pokierowanie odnową zgromadzenia, po kryzysie związanym ze skan-

dalicznym postępowaniem założyciela, ks. Marciała Maciela. Ten 3,5-letni okres zakończyła kapituła generalna, która wybrała nowych przełożonych i podjęła prace nad rewizją konstytucji. Zdaniem obserwatorów decyzja Stolicy Apostolskiej świadczy o tym, że rozpoczęta reforma nie rozwiązała wszystkich problemów Legionistów Chrystusa.

Natomiast papieski delegat ds. mniszek kontemplacyjnych św. Jana, a zarazem asystent braci i siostr apostolskich, bp Henri Brincard poinformował, że otrzymał pismo substytutu ds. ogólnych w watykańskim Sekretariacie Stanu, abp Angelo Becciu.

Jeden z najbliższych współpracowników papieża poinformował, iż Ojciec Święty zapowiedział mianowanie komisarza, którego zadaniem będzie towarzyszenie duchowej rodzinie św. Jana, założonej przez niezjącego już o. Marie-Dominique Philippe OP. Ten zmarły w 2006 r. duchowny miał się dopuścić czynów nieczystych wobec kobiet, których był kierownikiem duchowym.

Jednocześnie Stolica Apostolska poleciła jak najszybsze odbycie przez zgromadzenie sióstr kontemplacyjnych kapituły generalnej, której przewodniczyć ma papieski delegat – bp Brincard, a gdyby on nie mógł, arcybiskup Lyonu, kard. Philippe Barbarin. Zaznaczono, że mniszki, które kanonicznie opuściły zgromadzenie sióstr kontemplacyjnych św. Jana oraz osoby świeckie mogą swobodnie utworzyć publiczne stowarzyszenie wiernych, które docelowo mogło by się stać instytutem zakonnym. Gdyby jednak odwoływały się do osoby o. Marie-Dominique Philippe, to biskup diecezjalny ma obowiązek zasięgnięcia opinii Stolicy Apostolskiej. Bp Brincard informuje ponadto, że osoby, które Stolica Apostolska usunęła ze stanowisk kierowniczych muszą być całkowicie wykluczone z życia zakonnego.

Kryzys w duchowej rodzinie św. Jana trwa od kilkunastu lat. Już w roku 2003 ordynariusz sprawujący patronat nad zgromadzeniem, kard. Philipp Barbarin, na życzenie Watykanu mianował wizytatorów, którzy dokonali wizytacji we wspólnotach mniszek kontem-

placyjnych. W czerwcu 2009 roku zwolnił z pełnionych obowiązków s. Alix, która współpracowała z o. Philippe przy utworzeniu w 1982 roku zgromadzenia mniszek i przez 27 lat była ich przełożoną generalną. Po uzgodnieniu z Rzymem kard. Barbarin mianował nową przełożoną generalną. Decyzji tych nie zaakceptowała część sióstr. W związku z tym w listopadzie 2009 roku watykańska Kongregacja ds. Instytutów Życia Konsekwowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego mianowała komisarza, emerytowanego biskupa Nicei, Jeana Bonfilsa, którego władza jest taka jak przełożonej generalnej. Jego zadaniem było przywrócenie zgromadzeniu jedności. Zastąpił go następnie bp Henri Brincard.

Trudności wystąpiły także w życiu męskiej gałęzi braci św. Jana. W roku 2000 bp Raymond Séguy, ówczesny ordynariusz Autan, pod którego władzą znajdował się instytut, wyraził swój niepokój, którego przyczyną były kłopoty, zmęczenie fizyczne i moralne, wyczerpanie, zachowania sprzeczne z życiem chrześcijańskim i zakonnym braci. Skłoniło to Stolicę Apostolską do mianowania im trzech asystentów, w tym bpa Brincarda, „celem wypełniania posługi rady, przewodzenia i perswazji”.

Do założonej przez o. Marie-Dominique Philippe’a duchowej rodziny św. Jana należą istniejący od 1975 roku bracia św. Jana, od 1982 roku – mniszki kontemplacyjne, od 1984 siostry czynne oraz osoby świeckie – oblaci żyjący tym charyzmatem w świecie.

PRYMAS POLSKI U ŚW. FRANCISZKA W ASYŻU

Prymas Polski Wojciech Polak odwiedził Asyż po spotkaniu z papieżem Franciszkiem. Papież Franciszek wręczył paliusz arcybiskupowi Gniezna, Wojciechowi Polakowi. Franciszkanie z Asyżu mieli okazję go spotkać w Sacro Convento, gdy przybył wrza ze swoimi kolegami z rocznika święceń do Asyżu, aby świętować 25 lat swojego kapłaństwa.

Gdy zapytano go, kim jest dla niego św. Franciszek, odpowiedział: przede wszystkim wielką duchowością i odnową duchową w Kościele.



Dla nas jest ważną postacią, która pomaga nam zrozumieć, co znaczy odczuwać Chrystusa z całym naszym życiem, z całą Jego Męką, której towarzyszy wielkie zainteresowanie dla ubogich, dla wszystkich, którzy cierpią. To jest duch franciszkański także na poziomie obecności w świecie – dodał.

Pamiętamy zawsze te piękne słowa „Pokój i Dobro”, które nie są tylko słowami pozdrowienia, ale myślę, że są także bardzo ważnym programem życia.

Za: www.franciszkanie.pl

FRANCISZKAŃSKI KUSTOSZ ZIEMI ŚWIĘTEJ o sytuacji chrześcijan na Bliskim Wschodzie

Na Bliskim Wschodzie pogłębia się rozbić społeczeństw i ich polaryzacja. Mówiono o tym na zakończonych 26 czerwca w Rzymie obradach plenarnych spotkania Dzieł Pomocy Kościołom Wschodnim ROACO. Brał w nich udział również przełożony franciszkańskiej Kustodii Ziemi Świętej.



W wywiadzie dla włoskiej agencji kościelnej SIR o. Pierbattista Pizzaballa zwraca uwagę, że problem rozbić dotyczy w szcze-

gólności Ziemi Świętej, Iraku i Syrii. Wojna tocząca się w dwóch ostatnich krajach bardzo utrudnia niesienie długofalowej pomocy humanitarnej. Można realizować jedynie projekty doraźne w alarmowych sytuacjach.

Bardzo pilnym problemem jest też zapobieganie exodusowi chrześcijan z Bliskiego Wschodu, którzy są przecież najstarszymi mieszkańcami tego regionu. Kiedy go opuszczają, jest to prawdziwy dramat. Kustosz Ziemi Świętej uważa, że trzeba nieść im wsparcie zarówno materialne, jak duchowe. Winno się im też pomagać w odnalezieniu motywacji do pozostania i w odkryciu swego powołania misyjnego.

Zapytany o sytuację w częściach Iraku zajętych przez islamistów z ISIL (Państwo Islamskie Iraku i Lewantu) franciszkański przełożony wyraził zaniepokojenie faktem rozdawania przez nich Koranu. Oznacza to, że proponują nie-muzułmanom przyjęcie islamu albo opuszczenie tego terytorium. O. Pizzaballa uważa też za wiarygodne wiadomości o ściąganiu z wyznawców Chrystusa podatku nakładanego na tzw. „niewiernych”. Być może nie we wszystkich miejscach islamiści stawiają takie same żądania, bo ich organizacja nie jest jednolita. To tłumaczyłoby fakt, że niektórzy przeczą wprowadzaniu tego podatku – zauważył kustosz Ziemi Świętej.

Za: Radio watykańskie

PALLOTYNI BUDUĄ KOŚCIÓŁ WE LWOWIE

1 października 2012 r. abp Mieczysław Mokrzycki erygował nową parafię rzymskokatolicką pw. św. Teresy od Dzieciątka Jezus. Wezwanie to zostało zaproponowane przez parafian, jako odpowiedź na liczne cuda, które dokonują się w ich życiu za pośrednictwem tej Świętej.

Parafia zaczęła organizować się przy kaplicy domu księży pallotynów we Lwowie-Brzuchowicach. Z czasem jednak okazało się, że kaplica jest za mała i pojawiła się konieczność budowy kościoła, który pomieściłby odradzającą się i rozwijającą wspólnotę. Dzięki Bożej Opatrzności i wstawiennictwu św. Teresy udało się znaleźć ziemię pod budowę nowej świątyni. Powstał też pierwszy projekt kościoła i pojawiły się plany, by w najbliższym czasie rozpocząć prace budowlane.

W sobotni, deszczowy dzień, 21 czerwca 2014 r. dokładnie o godz. 15.00, nad Brzuchowicami zajaśniało słońce. O tej właśnie godzinie rozpoczęła się skromna uroczystość w brzuchowickiej parafii. Ks. Arcybiskup Mieczysław Mokrzycki, metropolita lwowski, w obecności licznie zgromadzonego duchowieństwa dekanatu lwowskiego, księży, sióstr, kleryków oraz parafian i gości, poświęcił krzyż i terenu, na którym ma być budowany nowy kościół. Na uroczystości obecni byli również goście z Polski: ks. prowincjał Józef Lasak SAC, który przybył z Warszawy wraz z Radcą ks. Józefem Ciupakiem SAC. Opatrzność sprawiła, że w świętowaniu wzięła udział również grupa parafian z Nowego Targu wraz z ks. Mirosławem Niewiedziałem, która przybyła z rodzinnej parafii ks. Piotra, proboszcza parafii w Brzuchowicach.

W Liturgii Słowa podczas homilii, ks. Arcybiskup poprosił wszystkich o wsparcie modlitewne budowy nowej świątyni. W tym kontekście przypomniał słowa św. Teresy od Dzieciątka Jezus: „Jakże wielka jest potęga modlitwy! Dla mnie modlitwa jest wzniesieniem serca, prostym wejrzeniem ku niebu, okrzykiem wdzięczności i miłości zarówno w cierpieniu, jak i w radości; na koniec jest to coś wielkiego, nadprzyrodzonego, co rozrzuca moją duszę i jednoczy mnie z Jezusem. Bardzo kocham wspólnie modlitwę, bo Jezus obiecał być pośród którzy się gromadzą w

imię Jego”. Ks. Arcybiskup zaznaczył, że budowa świątyni jest wielkim wyzwaniem, jakie stoi przed całym Kościołem, przed wspólnotą parafialną oraz pallotynami, dlatego nie można pozostawić ich samych.



W związku z tym, że modlitwa ma być tą pierwszą pomocą, Arcypasterz Kościoła Lwowskiego zwrócił się do Boga prosząc w intencji nowej parafii: „Przyjmij Boże tę ziemię i postawiony na niej krzyż oraz podtrzymuj nas w budowie domu, który pragniemy wzniesić dla Twojej chwały. (...) Prosimy Cię Boże, przyjmij wiarę zebranych tutaj wiernych i błogosław im w budowie nowej świątyni. Księży obdaruj taką siłą i porywem, jakim obdarzyłeś Salomona podczas budowy jerozolimskiej świątyni. Również Ciebie, św. Tereso, prosimy – spojrzij na nasze zaufanie i razem z Przenajświętszą Dziewicą Maryją podtrzymuj nas w tym dziele. Wyprasza u Boga, aby udzielał nam potrzebnych łask, wzmacniał naszą wiarę, nadzieję i miłość, aby posyłał nam ludzi dobrej woli, którzy będą wspierać wielkie Boże dzieło – budowę świątyni”.

Po poświęceniu krzyża oraz placu pod budowę Kościoła wszyscy zwrócili się do Boga słowami Koronki do Bożego Miłosierdzia. Na zakończenie ks. prowincjał Józef Lasak SAC podziękował ks. Arcybiskupowi za poświęcenie krzyża i placu oraz za zaufanie, którym obdarzył pallotynów powierzając im tworzenie nowej parafii oraz budowę nowej świątyni.

Po błogosławieństwie i wspólnej fotografii wszyscy zebrani udali się na poczęstunek zorganizowany przez parafian przy domu pallotynów w Brzuchowicach. Ks. Piotr Worwa SA Za: InfoSac

ZAKONNICA REKTOREM Papieskiego Uniwersytetu

Kongregacja ds. Edukacji Katolickiej mianowała dziekana Wydziału Teologicznego Papieskiego Uniwersytetu Antonianum, siostrę Mary Melone, rektorem tej uczelni na lata 2014-2017. Jest ona pierwszą kobietą kierującą papieską uczelnią.



Urodzona 16 sierpnia 1964 w La Spezia siostra Mary Melone należy do Zgroma-

dzenia Franciszkanek Matki Bożej Anielskiej. Ukończyła studia w dziedzinie pedagogiki, a następnie 19 czerwca 2000 uzyskała doktorat z teologii dogmatycznej na Papieskim Uniwersytecie Antonianum. W latach 2001-2008 kierowała na tej uczelni Wyższym Instytutem Nauk Religijnych „Redemptor Hominis”. Od 2 marca 2011 jest profesorem nadzwyczajnym tej uczelni.

Znajdujący się przy Via Merulana w Rzymie, nieopodal Lateranu Papieski Uniwersytet Antonianum, został założony w roku 1887, a swoją działalność dydaktyczną zainaugurował 20 listopada 1890 roku jako Collegium S. Antonii Patavini in Urbe. Pius XI ogłosił kanoniczną erekcję franciszkańskiego ośrodka naukowego 17 maja 1933 r. 14 czerwca 1938 otrzymał on prawo nazywania się uczelnią papieską.

Do rangi Uniwersytetu Papieskiego Antonianum zostało podniesione przez papieża Jana Pawła II 11 stycznia 2005. Wielkim

Kanclerzem uczelni jest generał Zakonu Braci Mniejszych (OFM), Michael Anthony Perry. Uczelnia posiada cztery wydziały (prawa kanonicznego, filozofii, nauk biblijnych i archeologii, teologii) oraz cztery instytuty (duchowości, studiów ekumenicznych, studiów mediewistycznych i franciszkanizmu oraz religioznawstwa).

Za: www.deon.pl

Połączenie PROWINCJI JEZUITÓW W HISZPANII

Z pięciu prowincji jezuitów istniejących dotychczas w Hiszpanii powstała jedna. Powodem jest nie tylko spadek liczby jezuitów, ale także potrzeba zagwarantowania dobrej jakości posługi apostołowskiej Towarzystwa Jezusowego. Nowa prowincja liczy ok. 1100 członków. Uroczystość erygowania jednej prowincji jezuitów w Hiszpanii odbyła się w Madrycie 21 czerwca br. Wzięło w niej udział ponad

500 jezuitów i przyjaciół Towarzystwa Jezusowego z całego kraju.



Przełożony generalny o. Adolfo Nicolás SJ wezwał hiszpańskich jezuitów, aby stawili czoła wyzwaniom i trudnościom z odwagą i kreatywnością. Dzisiaj „żyjemy szybko, pod presją i mając mniej czasu”. Dlatego też „potrzebujemy wkładu wszystkich, nie możemy pominąć niczyjej mądrości” – powiedział w homilii o. Nicolás.

Proces zjednoczenia rozpoczął się w 2008 r. i przebiegał etapami. Pięć prowincji: aragońska (Aragón, Comunidad Valenciana, Islas Baleares); betycka (Andaluzja i Wyspy Kanaryjskie); kastylijska (Asturias,

Cantabria, Castilla i León, Galicia, La Rioja, Madrid, Extremadura i Murcja), Lojola (Kraj Basków i Nawarra) i tarragońska (Katalonia) wypracowały stopniowo nowe struktury organizacyjne, dotyczące m.in. edukacji, apostołstwa, formacji i duszpaństwa. Pierwszym przełożonym prowincji hiszpańskiej został ks. Francisco José Pérez SJ. Oczekuje się, że całkowity proces zjednoczenia zakończy się w 2016 r.o. M. Raczkiewicz CSsR

Za: [Radio watykańskie](#)

DOMINIKANIN Z LUBLINA PRZEOREM W WILNIE

Ojciec Sławomir Brzozecki został przełożonym wileńskiego konwentu dominikanów. Wspólnota dominikańska w stolicy Litwy istnieje od pięciuset lat. Wyboru przeora dokonała kapituła klasztoru, którego następnie zatwierdził przełożony północno-francuskiej prowincji Zakonu Kaznodziejskiego, do której należy konwent w Wilnie.

29 czerwca o. Sławomir Brzozecki objął urząd przeora – w kaplicy klasztornej złożył uroczyste wyznanie wiary wobec delegata prowincjała i wileńskiej wspólnoty braci. Odprawił też mszę świętą konwentualną w kościele św. Filipa i św. Jakuba, przy którym znajduje się dominikański klasztor.

Mieszkańcy Lublina i bracia z dotychczasowego miejsca posługi o. Sławomira będą mu dziękować za minione lata podczas Mszy świętej sprawowanej w Bazylice Relikwii Krzyża Świętego w Lublinie w niedzielę, 13 lipca, o godz. 9.00.

Pochodzący z Torunia 48-letni o. Sławomir Brzozecki wstąpił do Zakonu Kaznodziejskiego w 1986 roku, sześć lat później złożył śluby wieczyste, a w roku 1993 przyjął święcenia kapłańskie. Przez sześć lat pracował w Wilnie, gdzie po 150 latach przerwy odradzała się wspólnota dominikańska. Ostatnich kilkanaście lat

mieszkał w lubelskim klasztorze i pracował na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.



Dominikanów sprowadził do Wilna w 1501 roku król Aleksander Jagiellończyk. W 1844 roku władze carskie skasowały klasztory wileńskie. Dominikanie powrócili do kościoła św. Filipa i św. Jakuba w 1991 roku, po odzyskaniu przez Litwę niepodległości. Konwent jest międzynarodowy i tworzy go siedmiu braci: Litwini, Francuzi, Łotysze i Polacy.

Za: www.dominikanie.pl

LITEWSKA WERSJA www.franciszkanie.tv

Od końca czerwca uruchomiony został nowy projekt franciszkańskiej telewizji internetowej FranciszkanieTV.

Powstała bowiem strona www.pranciskonai.tv (pranciškonai po litewsku to franciszkanie), na której zamieszczane będą filmy z franciszkańskiego świata na Litwie. Na razie filmów jest tylko kilka, ale z czasem powstawać będzie więcej.

- Naszym pragnieniem jest, by – podobnie jak w wersji polskiej – także po litewsku stworzyć cykl „Daję Słowo” – mówi o. Mateusz Stachowski odpowiedzialny za projekt FranciszkanieTV. – Rozważanie i głoszenie Słowa Bożego po franciszkańsku, to jeden z głównych celów naszych działań medialnych. Oczywiście będziemy się starali przygotowywać materiały

filmowe z ważniejszych uroczystości franciszkańskich na Litwie. Już teraz na litewskiej stronie obejrzeć można filmy ukazujące działalność franciszkanów w Kłajpedzie i Miednikach.

Sama strona www.pranciskonai.tv jest bardzo prosta, ale z czasem, kiedy powstanie więcej materiałów, stworzona zostanie odpowiednia witryna internetowa.



Orędownikiem powstania litewskiej wersji franciszkańskiej telewizji internetowej był od początku o. Marek Adam Dettlaff, gwardian wileńskiego konwentu i rektor kościoła Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny i delegat Ministra Prowincjalnego na Litwie.

- Nasi bracia, którzy posługiwali w Wilnie, zawsze działali na polu kultury. W naszym klasztorze przez lata prężnie działała drukarnia. Idąc więc za przykładem naszych poprzedników chcemy ewangelizować wykorzystując nowe środki, przede wszystkim internet – wyjaśnia o. Marek.

O planach powstania litewskiej wersji FranciszkanieTV wileński gwardian wspominał już w kilka miesięcy temu w wywiadzie dla portalu Wilnoteka.pl (materiał emitowany był przez telewizję Polonia).

- Mamy nadzieję, że z czasem uda nam się stworzyć niezależną redakcję w Wilnie. Takie są nasze plany. I choć wydają się na dziś bardzo trudne do zrealizowania, to nasz patron, św. Maksymilian, ukazuje swym życiem, że z łaską Pana Boga powstawać mogą nawet najmniej spodziewane dzieła, jeśli tworzone są dla Jego chwały – dodaje o. Mateusz.

Za: www.franciszkanie.gdansk.pl

Zapowiedzi wydarzeń

„DNI MŁODZIEŻY” W TUCHOWIE

„Błogosławieni ubodzy” – pod takim hasłem w środę 9 lipca rozpoczną się kolejne Redemptorystowskie Dni Młodzieży. Tym razem duszpasterstwo młodzieży redemptorystów zaprasza ludzi młodych do Tuchowa (w Małopolsce). Zakończenie spotkania w niedzielny poranek 13 lipca.

- Temat tegorocznego spotkania koresponduje z przygotowaniem do Świątynnych Dni Młodzieży – mówi o. Mariusz Simonicz CSsR, duszpasterz akademicki we Wrocławiu i organizator Redemptorystowskich Dni Młodzieży. – Przez kolejne trzy dni przedpołudniowe spotkania poprowadzą zaproszeni goście, którzy przedstawiają konkretne wymiary ubóstwa we współczesnym świecie. Ks. Jakub Bartczak, rapujący kapłan z Wrocławia, który sam ma ciekawą historię życia, opowie o tym, jak wyszedł z nędzy duchowej. Będą też siostry mianki, które

we Wrocławiu pracują z trudną młodzieżą.



Z uczestnikami RDM spotka się również o. Dariusz Pabiś, misjonarz redemptorysta z Patagonii, który ukaże pracę redemptorystów wśród opuszczonych w Ameryce Łacińskiej. Opowie też, jak z tamtej perspektywy wygląda ubóstwo, zwłaszcza

dzisiejszej młodzieży – objaśnia o. Mariusz.

- Natomiast popołudniami młodzież będzie mogła wziąć udział w warsztatach teatralnych, liturgicznych i muzycznych. Będzie też codzienna Eucharystia, konferencje, panele dyskusyjne, a także czas na relaks i integrację – dodaje redemptorysta.

W sobotę 12 lipca o godz. 19:30 odbędzie się otwarty koncert, na którym wystąpi zespół Propaganda Dei. Po koncercie nastąpi podsumowanie RDM, które zakończy uroczysta Msza Święta w sanktuarium Matki Bożej Tuchowskiej.

- Serdecznie zapraszamy ludzi młodych z całej Polski do Tuchowa – zachęca w imieniu duszpasterzy młodzieży o. Simonicz. Blizsze informacje i zgłoszenia – u o. Łukasza Wójcika w Tuchowie pod adresem: o.lukasz.wojcik@gmail.com

KURS TEOLOGII ŻYCIA KONSEKROWANEGO I PODYPLOMOWE STUDIA TEOLOGII ŻYCIA KONSEKROWANEGO WE WROCŁAWIU

W imieniu Misjonarzy Klaretynów i Papieskiego Wydziału Teologicznego we Wrocławiu zwracamy się do Wszystkich osób konsekrowanych z propozycją uczestnictwa w Kursie Teologii Życia Konsekrowanego oraz Podyplomowych Studiach Teologii Życia Konsekrowanego.

Czym jest Kurs Teologii Życia Konsekrowanego i czym są Podyplomowe Studia Teologii Życia Konsekrowanego?

Jest to inicjatywa Polskiej Prowincji Misjonarzy Klaretynów oraz Papieskiego Wydziału Teologicznego we Wrocławiu mająca za sobą dwunastoletnie doświadczenie współpracy z osobami konsekrowanymi. Adresatami tego przedsięwzięcia są przede wszystkim osoby konsekrowane (zgrupowania zakonne żeńskie i męskie, instytuty świeckie, dziewictwo konsekrowane i wdowieństwo oraz osoby świeckie) będące zarówno na etapie formacji początkowej jak i permanentnej.

Celem studiów jest – formacja intelektualno-duchowa w zakresie teologii życia konsekrowanego. W ramach Kursu i Studiów Podyplomowych podejmowane są podstawowe zagadnienia dotyczące ogólnej teologii duchowości, teologii powołania, konsekracji, misji, teologii rad ewangelicznych, charyzmatu, wspólnoty, profetycznego wymiaru życia konsekrowanego, prawa zakonnego, antropologii życia konsekrowanego, formacji na poszczególnych etapach i in.

Przyjęcia na Kurs i Studia Podyplomowe – złożenie wymaganych dokumentów: podanie o przyjęcie do Instytutu Życia Konsekrowanego, życiorys, skierowanie lub zgoda przełożonych zakonnych, w przypadku studiów – odpis dyplomu ukończenia szkoły wyższej (lic. lub mgr), ksero dowodu osobistego, 2 fotografie. Przyjmowanie zgłoszeń do 30 września każdego roku pod adres:

Dom Formacyjny Misjonarzy Klaretynów, ul. Wieniawskiego 38, 51-611 Wrocław, tel. 71/ 348 30 86; e-mail: jkicin-skicmf@gmail.com; zk.redakcja@palabra.pl

Nauka na Kursie i Studiach Podyplomowych Teologii Życia Konsekrowanego jest odpłatna i wynosi 600 zł. Opłata dotyczy całości roku akademickiego (300 zł za jeden semestr).

Czas trwania – Zajęcia, zarówno na Kursie jak i Studiach Podyplomowych Teologii Życia Konsekrowanego trwają 2 lata (cztery semestry) z częstotliwością dwóch spotkań w miesiącu (na ogół 2 i 4 sobota miesiąca, jednorazowo po 7 godzin). Łączna ilość jednostek w ciągu dwóch lat to ok. 254 godzin wykładowych. Wykładowcami Studium Teologii Życia Konsekrowanego są pracownicy naukowcy KUL, UKSW, UPJPII oraz PWT we Wrocławiu. W ramach KTŻK i PSTŻK organizowane jest corocznie Ogólnopolskie Sympozjum Teologii Życia Konsekrowanego (również międzynarodowe). KTŻK i PSTŻK stanowią integralną całość wraz ze strukturą organizacyjną Redakcji dwumiesięcznika „Życie Konsekrowane”.

Wykłady odbywają się w Domu Formacyjnym Misjonarzy Klaretynów we Wrocławiu przy ul. Wieniawskiego 38.

Zdobyte kwalifikacje – uwieńczeniem dwuletnich studiów jest zdobycie dyplomu Papieskiego Wydziału Teologicznego w zakresie PSTŻK, zaś kursu odpowiedniego zaświadczenia. Studia Podyplomowe zamyka napisanie pracy dyplomowej.

Kierownik Kursu i Podyplomowych Studiów Teologii Życia Konsekrowanego – o. prof. PWT dr hab. Jacek Kiciński CMF, ul. Wieniawskiego 38, 51-611 Wrocław, tel. 71/ 348 30 86; 698279861; e-mail: jkicin-skicmf@gmail.com; kjcmf@wp.pl [O. Jacek Kiciński CMF](mailto:O.Jacek.Kiciński@CMF)

APEL W SPRAWIE POMOCY DLA SUDANU POŁUDNIOWEGO

Szanowni Państwo! 9 lipca br./ środa / minie 3 rocznica uzyskania przez Sudan Południowy niepodległości. To także już trzeci rok prowadzonej akcji *Makulatura na Misje – Pomagamy Budować Studnie w Sudanie Południowym*, zainicjowanej przez Katolickie Stowarzyszenie Dziennikarzy Oddział Łódzki.

W ten sposób pragniemy wspierać pracę misjonarzy w tym młodym afrykańskim kraju. I tak jak w ubiegłym roku – proponuję i zapraszam na spotkanie – takie proste i zwyczajne – w dniu 9 lipca br. we środę na godz. 11.00 do Biblioteki im. ks. Jana Twardowskiego, ul. Skoczylasa 9 na warszawskiej Pradze przy Placu J. Hallera. Podzielimy się doświadczeniami z tej formy animacji misyjnej. A skutkuje ona kolejnymi pomysłami.

Warto tutaj przywołać konkurs pod hasłem: **OTWÓRZ SERCE DLA AFRYKI** zainicjowany w Łomiankach, o czym możemy przeczytać na oficjalnej stronie Urzędu Miasta i Gminy Łomianki: www.kultura.lomianki.pl Współinicjatorka konkursu p. Agnieszka Bogdan / tel. 502 122 571, email: bogdan.agnieszka@gmail.com

służy pomocą i informacjami przy „uruchamianiu” konkursu w kolejnych miejscowościach.

A ponieważ *Tygodnik Niedziela* sprawuje patronat nad tą akcją – to zapraszam na doroczną pielgrzymkę Pt Redakcji i Czytelników *Niedzieli* na Jasną Górę w III sobotę września br. czyli w dniu 20 września br. A ta akcja będzie jednym z wiodących tematów na tegorocznej pielgrzymce! Szczegóły pielgrzymki - podawane są na łamach *Niedzieli*. A może warto byłoby już spotkać się w przeddzień na Jasnej Górze – na takim wieczorze organizacyjno-sztabowym? Będę wdzięczny za sugestie.

A kto może – niechaj w swojej miejscowości zamówi na dzień 9 lipca / lub w pobliżu / Mszę św. za misjonarzy w Sudanie Południowym, aby mogli żyć i pracować w pokoju!

Z wyrazami szacunku i darem modlitwy, aby dane nam było uczynić wiele dobrego dla bliźnich w Sudanie Południowym!

ks. Kazimierz Kurek SDB

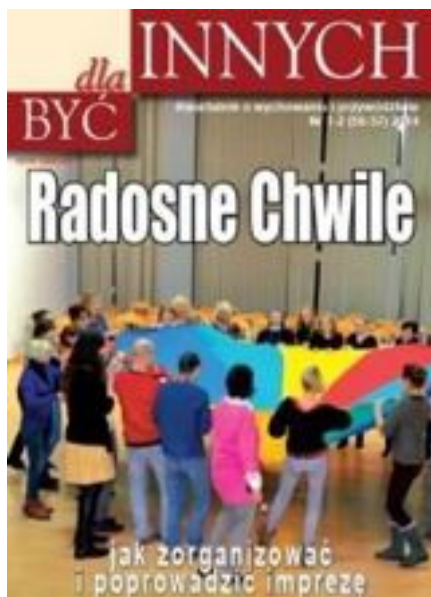
Witryna tygodnia

KWARTALNIK „BYĆ DLA INNYCH” UCZY CHRZEŚCJAŃSKIEGO IMPREZOWANIA

Kolejny podwójny numer kwartalnika „Być dla innych” adresujemy do wychowawców, animatorów, rodziców, wolontariuszy i wszystkich, którzy szukają pomysłów na różnego rodzaju imprezy, a zarazem interesują się bogactwem naszej polskiej tradycji związanej z zabawą.

Zabawa integruje i uczy, jest świętowaniem ważnych momentów naszego życia, szczególną celebracją wspomnień, oddaniem hołdu radosnym chwilom i czasem aktywnego wypoczynku. Pośród prezentowanych artykułów czytelnik znajdzie teksty, które zaskoczą różnorodnością rodzimych zwyczajów, pięknych i wzniosłych, świętych i pogańskich.

Mam nadzieję, że pomysły naszych autorów zachęcą do kreatywnego świętowania i ułatwią organizowanie nie tylko



szkolnych dyskotek i wesel, ale również urodzin naszych dzieci, prywatek, festynów, jarmarków, imprez z okazji Chrztu dziecka i jego Pierwszej Komunii.

Ocalenie od zapomnienia znanych przed laty tradycyjnych tańców, gier i zabaw jest przejawem umiłowania kultury i patriotyzmu, a wychowanie do wspólnego, twórczego świętowania powinno być moim zdaniem częścią szkolnej edukacji.

Zachęcam do lektury i dyskusji oraz zapraszam na kursy dla animatorów zabaw, które realizujemy na terenie całego kraju. O ich aktualnych terminach informujemy na stronie www.aruppe.pl

Najnowszy numer kwartalnika można nabyć na stronie Wydawnictwa Rhetos.

O. Wojciech Żmudziński SJ/ RED.

Za: www.jezuici.pl

Odeszli do Pana

ŚP. O. ANTONI KUREK (1930-2014) OMI

6 lipca 2014 r. we wczesnych godzinach porannych w szpitalu w Lublińcu zmarł o. Antoni Kurek OMI, nestor misjologów oblackich.

Urodził się 22 czerwca 1931 r. w Wodzisławiu Śląskim. Nowicjat rozpoczął 7 września 1949 r. w Markowicach k. Inowrocławia, gdzie rok później złożył pierwsze śluby zakonne. Studia seminaryjne odbył w Wyższym Seminarium Duchownym w Obrze k. Poznania, gdzie 8 września 1955 r. złożył śluby wieczyste oraz gdzie przyjął święcenia kapłańskie 26 czerwca 1955 r. W latach 1965-1967 studiował socjologię na Université de Lille (Francja), a w latach 1969-1973 – misjologię na ATK. W 1973 r. obronił magisterium: „Cel działalności misyjnej kościołów prawosławnych”, w 1975 r. – doktorat „Idea misyjna w pismach reformatorów oraz teologów okresu ortodoksji reformacyjnej”. Od 10 lutego 1976 do 7 czerwca 1977 r. realizował badania terenowe w Kamerunie. Pracując wśród rodzimej ludności, gromadził materiały, które posłużyły później do napisania rozprawy habilitacyjnej. Drugą, trzymiesięczną wyprawę do Afryki odbył wraz z o. Feliksem Zapłą SVD latem 1980 r. W latach 1987-1988 przebywał we Francji na stypendium rządowym. W 1990 r. uzyskał

stopień naukowy doktora habilitowanego na podstawie rozprawy: „Wierzenia i obrzędy Gidarów, ludu północnokameryńskiego. Studium historyczno-hermeneutyczne”.



W 1977 r. o. Antoni Kurek rozpoczął pracę na ATK w ramach godzin zleconych. W 1978 r. otrzymał etat adiunkta przy Katedrze Homiletyki, a w 1982 r. – przy nowo powstałej Katedrze Historii Misji i Religii. W 1994 r. objął kierownictwo Katedry Historii Misji. W 1995 r. został powołany na stanowisko profesora nadzwyczajnego. Funkcję kierownika Katedry Historii Misji pełnił także po przekształceniu Akademii Teologii Katolickiej w Uniwersytet

Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, aż do przejścia na emeryturę 30 września 2003 r.

O. Antoni Kurek OMI jest autorem wielu publikacji naukowych oraz artykułów popularnonaukowych. Wypromował 8 doktorów oraz 54 magistrów. Jest autorem ponad stu artykułów naukowych oraz 72 haseł w Encyklopedii Katolickiej KUL. Problematyka pracy naukowo-badawczej o. Antoniego Kurka dotyczyła głównie misjologii (katolickiej i pozakatolickiej) w rozwoju historycznym oraz etnografii Afryki. Przyczynił się do powstania oblackiego czasopisma misyjnego „Misyjne Drogi”. Jako zakonnik najwięcej czasu spędził w domu w Warszawie.

Zostanie zapamiętany jako dobry współbrat, zakonnik, pod koniec życia schorowany, który nieustannie namawiał wszystkich do rozwoju intelektualnego. Do końca był oddany sprawie misji.

Wspólnotowa Msza św. pogrzebowa za o. Antoniego Kurka OMI, zostanie odprawiona 9 lipca 2014 r. w oblackiej parafii św. Stanisława Kostki w Lublińcu, o godz. 11.00. Po niej nastąpi pogrzeb na cmentarzu oblackim
Za: www.oblaci.pl

ŚP. O. ÁLVARO CORCUERA MARTÍNEZ DEL RÍO (1957-2014) LC

W wieku niespełna 57 lat zmarł 30 czerwca w Mieście Meksyku o. Álvaro Corcuera Martínez del Río – emerytowany dyrektor generalny Legionistów Chrystusa i ruchu świeckich Regnum Christi.

Informując o tym władze zgromadzenia zapowiedziały, że doczesne szczątki byłego przełożonego spoczną w Panteonie św. Franciszka Salezego w stolicy Meksyku, dodając, że daty pogrzebu w tym kraju i mszy w Hiszpanii za spójność jego duszy zostaną podane później.

W liście do wszystkich członków zgromadzenia obecny generał Legionu o. Eduardo Robles-Gil wezwał ich do „odprawienia Mszy świętych i odmówienia modlitw, aby polecić duszę zmarłego Bogu i podziękować Panu za życie tego ojca, brata i przyjaciela, który był naszym dyrektorem generalnym w ciągu 9 najtrudniejszych lat naszej historii”.



Ks. Álvaro Corcuera Martínez del Río urodził się 22 lipca 1957 w Mieście Meksyku. W 1975 przystąpił do Regnum Christi jako tzw. świecki konsekrowany, a w 4 lata później wstąpił do Legionu Chrystusa, w którym 24 grudnia 1985 przyjął święcenia kapłańskie. Już w dwa lata później został rektorem Ośrodka Studiów Wyższych Legionistów Chrystusa w Rzymie, a w

latach 1993-2000 piastował jednocześnie podobne stanowisko w prowadzonym przez zgromadzenie Papieskim Ateneum Regina Apostolorum. W 1999 otrzymał doktorat honoris causa meksykańskiego uniwersytetu Anáhuac. W 2012 wydał książkę „Nos amó primero” (Umiłował nas jako pierwszy).

24 stycznia 2005 został następcą założyciela i długoletniego przełożonego zgromadzenia – o. Marciała Maciela, przeciw któremu wytoczono wkrótce ciężkie zarzuty o uprawianie pedofilii i o potajemne związki seksualne z kobietą, z którą miał troje dzieci. Spowodowało to odsunięcie założyciela od wszelkich funkcji w Kościele i zgromadzeniu oraz poważnie zachwiało jego wizerunkiem. To właśnie były te „najtrudniejsze lata”, o których wspominał w swym przesłaniu po śmierci o. Corcuery jego obecny następcą.

W okresie, gdy toczyło się watykańskie śledztwo w sprawie o. Maciela i całego Legionu, 11 października 2012 dyrektor generalny poprosił Stolicę Apostolską o czasowe zwolnienie go z zajmowanego urzędu, na co watykański wizytator Legionu kard. Velasio De Paolis wyraził zgodę. W styczniu 2013 u o. Corcuery stwierdzono istnienie złośliwego guza na mózgu, ale jeszcze w styczniu br. wziął on udział w kapitule generalnej zgromadzenia, która kończyła dochodzenie watykańskie i na której wybrano nowe władze Legionu.

Zgromadzenie Legionistów Chrystusa założył 3 stycznia 1941 r. w stolicy Meksyku o. Marcial Maciel w celu, jak to określił, „budowania i szerzenia Królestwa Chrystusowego na ziemi, zgodnie z wymaganiami sprawiedliwości i miłosierdzia chrześcijańskiego”. Głównym obszarem działania tej wspólnoty zakonnej są środowiska intelektualne, pracownicy umysłowi i robotnicy. Kanonicznie Legion istnieje od 13 czerwca 1948 r., a tzw. dekret pochwalny, czyli zatwierdzenie papieskie uzyskał 6 lutego 1965. W 1970 Paweł VI powierzył legionistom pracę duszpasterską w meksykańskiej diecezji Chetumal-Cancún, obejmującej poł-

dniowy stan Quintana Roo na Jukatanie, zamieszkaany głównie przez Indian z grupy Majów.

Obecnie zgr omadzenie liczy ok. 1,9 tys. członków, w tym prawie tysiąc kapłanów i 2,5 tys. seminarzystów. Do Polski legioniści przybyli w 1996 roku. Na całym świecie Legioniści prowadzą 22 placówki na poziomie akademickim, z czego 12 uniwersytetów i 158 szkół różnych stopni.

Ruch apostołatu świeckich „Regnum Christi”, również założony przez o. Maciela, liczy ok. 70 tys. członków.

Za: www.deon.pl